

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 260

гр. Пловдив, 20.10.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Емилия Ат. Брусева
Величка П. Белева

като разгледа докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно частно
гражданско дело № 20215000500557 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 278 във вр. с чл. 274, ал.1, т.2, вр. чл. 121 от
ГПК.

Обжалвано е определение № 934, постановено в закрито съдебно
заседание на 23.09.2021 г. от Окръжен съд-П. по гр.д. № 1960/2021 г., с което
е прекратено производството по делото и то е изпратено на РС-А. по
подсъдност.

Жалбоподателят АЛ. В. Т., малолетен, чрез своята майка и законен
представител Д. ИВ. П. моли определението да бъде отменено като
незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в частната жалба с
вх. № 10 900/29.09.2021 г.

Ответникът по частната жалба В.ф. *****-Г.И. не е взел становище по
нея.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на
обжалвания акт във връзка с оплакванията на жалбоподателя, прецени
обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

На 28.07.2021 г. е подадена до Окръжен съд-П. искова молба, с която
ищецът като законен наследник на загиналия негов баща-военнослужещ в

ответното формиране претендира ответникът В.ф. *****-Г.И. да му заплати сумата 70 000 лв., представляваща възнаграждение за 2 967 часа превишаване на служебното време на наследодателя му подполковник Т., което не е било компенсирано с почивка до датата на прекратяване на договора му за военна служба 9.06.2021 г. и което се претендира като брутно трудово възнаграждение ведно с допълнително възнаграждение за изпълнение на възложени задължения извън установеното служебно време съгласно чл. 214,ал.1,т.3 от ЗОВСРБ към датата на прекратяване на договора за военна служба, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда. Ищецът твърди, че неговият баща като военнослужещ е бил задължен да дава дежурства при условия и по реда, определени в уставите на въоръжените сили и с други нормативни и административни актове, издадени от министъра на отбраната на основание чл. 195 от ЗОВСРБ. Твърди, че служебното време над нормалната му продължителност е следвало да се компенсира с намалено работно време при условия и по реда, определени с наредба на министъра на отбраната, издадена на основание чл. 194,ал.5 от ЗОВСРБ. Твърди, че компенсирането на удължаваното работно време в резултат на работата при нормална продължителност на служебното време и дежурства, което също е служебно време по аргумент от чл. 195,ал.3 от ЗОВСРБ, не е извършвано адекватно през време на службата на неговия баща, в резултат на което към 1.06.2021 г. (месеца, предхождащ освобождаването му от военна служба) той е имал 2 967 часа общо превишаване на служебното време, което не е било компенсирано с почивка. Твърди, че при този режим на работа отчитането на служебното време на военнослужещите се е извършвало сумарно по аргумент от чл. 34 от Наредба № Н-18/19.12.2012 г., издадена от министъра на отбраната. Твърди, че когато разликата не е компенсирана с намалено работно време, респективно, с почивки до деня на прекратяване на правоотношението, възникнало по договора за военна служба, и която разлика всъщност не представлява извънреден труд, защото е в рамките на общата продължителност на служебното време по чл. 194,ал.2 от ЗОВСРБ, то следва по аналогия от чл. 136а,ал.5 от КТ във вр. с чл. 46,ал.2 от ЗНА да се заплаща като извънреден труд едва след прекратяване на договора за военна служба (в която насока посочва практика на ВКС).

С разпореждане от 30.07.2021 г. окръжният съд оставя без движение исковата молба за отстраняване на посочени нередовности, сред които посочване какви са размерите на неплатените възнаграждения за изпълнение на служебни задължения извън установеното служебно време за всеки един месец от посочения период. С молба от 9.08.2021 г. ищецът посочва, че претендираното възнаграждение за заплащане на удължено и некомпенсирано с почивка служебно време е за периода от 26.05.2010 г. до 9.06.2021 г., като заявява, че по изложени съображения (изложени и в исковата молба) счита за безпредметно посочването на удълженото и некомпенсирано с почивка служебно време помесечно, за времето преди прекратяване на договора му за военна служба. С разпореждане от 10.08.2021 г. окръжният съд дава възможност на ищеца да отстрани нередовност на исковата молба, като посочи размерите на неплатените на наследодателя му възнаграждения за изпълнение на служебни задължения извън установеното служебно време за всеки месец от посочения период. С молба от 12.08.2021 г. ищецът посочва помесечно размери на неплатените възнаграждения за изпълнение на служебни задължения извън установеното служебно време на бащата на ищеца за периода от 26.05.2010 г. до 9.06.2021 г. На 21.09.2021 г. е подаден отговор на исковата молба от ответника, в който не е заявено възражение относно подсъдността на делото.

На 23.09.2021 г. окръжният съд постановява обжалваното сега определение, с което приема, че предмет на делото са множество обективно съединени искове с правно основание чл. 214, ал. 1, т. 3 от ЗОВСРБ за заплащане на допълнителни възнаграждения за изпълнение на възложени задължения извън установеното служебно време на наследодателя на ищеца за периода 26.05.2010 г.-9.06.2021 г., всеки от който е с цена под 25 000 лв., поради което по аргумент от чл. 104, т. 4 от ГПК във вр. с чл. 103 от ГПК, постановяващи, че на окръжния съд като първа инстанция са подсъдни исковите по граждански и търговски дела с цена на иска над 25 000 лв., а на районния съд са подсъдни всички граждански дела с изключение на тези, които са подсъдни на окръжния съд като първа инстанция, то исковите-предмет на делото са родово подсъдни като първа инстанция на районния съд. Затова окръжният съд прекратява производството по делото и го изпраща по подсъдност на РС-А. като съд по постоянен/настоящ адрес на ищеца.

За определението на окръжния съд от 23.09.2021 г. ищецът е уведомен на 27.09.2021 г. и на 28.09.2021 г. подава частната жалба до апелативния съд. С нея жалбоподателят твърди, че предявената пред окръжния съд претенция е за некомпенсирано с почивка удължено служебно време за периода от подписване на договора за военна служба на 26.05.2010 г. до датата на прекратяването му 9.06.2021 г. Заявява, че съгласно трайната практика на ВКС, включително посочената в исковата молба, удълженото, но некомпенсирано с почивка служебно време на военнослужещите до момента на прекратяване на договора за военна служба се заплаща като извънреден труд от момента на прекратяване на договора за военна служба, защото преди този момент за военнослужещия съществува потенциалната възможност той да бъде компенсиран за това удължено служебно време с почивка и едва при прекратяване на договора за военна служба тази възможност за компенсация отпада и се дължи обезщетение за извънреден труд или, както е посочено в чл.214,ал.1,т.3 от ЗОВСРБ, за изпълнение на възложени задължения извън установеното служебно време. Затова твърди, че при така заявената претенция е неправилно определен предмета на делото от окръжния съд като множество обективно съединени искове, всеки от които с цена под 25 000 лв. Заявява, че в случая се претендира за присъждане на обезщетение за удължаваното и некомпенсираното с почивка служебно време на пилота до прекратяването на договора за военна служба и то се дължи с начална дата тази на прекратяването на договора за военна служба, като размерът му се определя от общото количество некомпенсирано служебно време за конкретния военнослужещ и се изчислява като обща стойност на база последното брутно трудово възнаграждение на военнослужещия. Посочва, че в случая цената на иска е 70 000 лв., която сума представлява обезщетение за дължимо възнаграждение за 2 967 часа превишаване на служебното време на наследодателя на ищеца, което не е било компенсирано с почивка до 9.06.2021 г. Заявява, че не поддържа подадената по делото втора молба за отстраняване на нередовности след оставянето на делото без движение относно уточняване на исковите претенции помесечно, която е подадена с оглед да не бъде прекратено делото. Заявява, че делото е подсъдно на окръжния съд и с оглед посочена практика на ВКС, съгласно която уредбата на възнагражденията и обезщетенията при военнослужещите е специална и се намира в ЗОВСРБ и подзаконовите нормативни актове по неговото

приложение, като тази уредба е съобразена с особеностите при изпълнение на задълженията по договор за военна служба и се отклонява от уредбата на трудовите правоотношения по КТ, а разпоредбите на КТ са приложими по силата на чл.46,ал.2 от ЗНА към обезщетенията по договор за военна служба само доколкото не са изрично уредени в ЗОВСРБ. Твърди, че тези спорове са имуществени, а не трудови по смисъла на чл. 357 от КТ, което да обуслови изключване на общото правило за подсъдност на делото на окръжния съд по силата на чл. 104,ал.1,т.4,предл.2 от ГПК, като се позовава на решение № 86/8.06.2021 г. по в.гр.д. № 1113/2021 г. на ОС-П.. Затова моли обжалваното определение да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав на окръжния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Съгласно разпоредбата на чл. 103 от ГПК на районните съдилища са подсъдни всички граждански и търговски дела, с изключение на тези, които са подсъдни на окръжния съд като първа инстанция, а нормата на чл. 104, т.4 от ГПК определя, че на окръжния съд като първа инстанция са подсъдни исковите по граждански и търговски дела с цена на иска над 25 000 лв., с изключение на исковите за издръжка, за трудови спорове и за вземания по актове за начет. Несъмнено е, че в случая е предявен иск, който не попада сред изключенията по чл. 104, т.4 от ГПК, тъй като предявената претенция е за присъждане на обезщетение за дължимо възнаграждение за 2 967 часа превишаване на служебното време на наследодателя на ищеца, което не е било компенсирано с почивка до датата на прекратяване на договора му за военна служба (ведно със законната лихва). Този спор не е трудов, защото служебните правоотношения на военнослужещите по договор за военна служба по чл. 134а от ЗОВСРБ не са трудови (в тази насока – определение № 603/7.08.2012 г. на ВКС по ч.гр.д. № 507/2012 г., ГК, 4 ГО). С оглед заявените в исковата молба твърдения се касае за една претенция (и акцесорна за законна лихва) за присъждане на обезщетение, като правото на вземане за това обезщетение за извънреден труд възниква едва с прекратяване на служебното правоотношение (в тази насока – определение № 1009/29.07.2013 г. на ВКС по гр.д. № 2882/2013 г., ГК, 4 ГО) и не е за помесечно дължими суми, а за сума на обезщетението, определена към момента на прекратяване на служебното правоотношение (ведно със законната лихва върху нея). Цената на така предявения иск е 70 000 лв., поради което той съгласно

нормата на чл. 104, т.4 от ГПК подлежи на разглеждане от окръжния съд. Подадената частна жалба е основателна, постановеното от окръжния съд обжалвано определение е неправилно и следва да бъде отменено. Установява се следователно, че родово компетентен да разгледа иска за присъждане на така претендираното обезщетение (както и акцесорния за присъждане на законна лихва), респективно, да разгледа делото, е Окръжен съд-П., на когото делото следва да бъде изпратено за продължаване на съдопроизводствените действия. Основания да се посочи от апелативния съд, че разглеждането на спора следва да бъде от друг състав на окръжния съд, както е посочил жалбоподателят в частната жалба, понастоящем не се установява да са налице.

С оглед т.9, б.“в“ от ТР № 1/9.12.2013 г. на ВКС по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК настоящото определение не подлежи на касационно обжалване.

С оглед на гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 934, постановено в закрито съдебно заседание на 23.09.2021 г. от Окръжен съд-П. по гр.д. № 1960/2021 г., с което е прекратено производството по делото и то е изпратено на РС-А. по подсъдност.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд-П. за предприемането на съответните съдопроизводствени действия по исковата молба на АЛ. В. Т..

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____